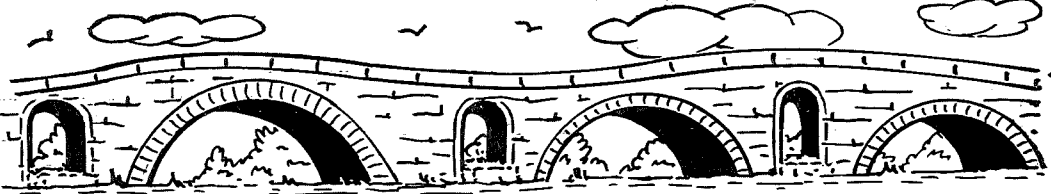

Τα νέα της ΣΚΟΥΠΑΣ

Τρίμηνη έκδοση της Αδελφότητας Καρυδεωτών Σκούπας - Άρτας

Χρόνος 1ος - Αριθ. φύλλου 1

Ιούλης-Αύγουστος-Σεπτέμβρης 1985

Συντάσσεται από το
Διοικητικό Συμβούλιο

Εκδηλώσεις της Αδελφότητας το 1985

ΤΟ ΠΑΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Σήμερα που οι ανάγκες της ζωής μας ανάγκασαν να ζούμε μακριά από τον τόπο μας, που στοιβαγμένοι ανάμεσα στο μπετόν, στις εξατμίσεις και στο νέφος, που δεν γνωρίζουμε τον διπλανό μας, που το «καλημέρα» έγινε παιδική ανάμνηση, που τα καθημερινά προβλήματα μας οδηγούν στην απομόνωση, εμείς βγάδουμε τη δική μας εφημερίδα για να μπορούμε να επικοινωνούμε, να μην ξεχάσουμε τις ρίζες μας, να ξαναζωντανέψουμε τις αναμνήσεις μας, τις χαρές, τις λύπες, να γυρίσουμε για λίγο στον ισκίο του πλάτανου, στα ξεφλουδίσματα, στο βγάλσιμο του τσίπουρου, να περπατήσουμε στους μαχαλάδες, να ανεβούμε σε μια πλαγιά στο Ξηροβούνι για να αγναντέψουμε τις γραφικές «κοδέλες» του Άραχθου. Κάνουμε μια προσπάθεια να μη σβήσει η ιστορία μας, να τη μάθουν και τα παιδιά μας, να μην ξεχάσουμε τους τόσους και τόσους γραφικούς ανθρώπους που έβγαλε το χωριό μας. Γι' αυτό χρειάζεται η βοήθεια όλων. Οι πιο παλιοί σίγουρα ξέρουν πολλά γι' αυτό τον τόπο. Έχουν χρέος να τα μεταδώσουν στους νεώτερους. Προσπαθούμε να βοηθήσουμε και μες το δικό μας χωριό για το καλό όλων μας. Να κάνουμε προτάσεις και να παλέψουμε μαζί με τους άλλους φορείς: — Κοινότητα - Πολιτιστικό Σύλλογο — για καλύτερους δρόμους, συγκοινωνία, για τηλέφωνα, για νερό, για ένα πολιτιστικό «στέκι», για τον εξωραϊσμό του χωριού μας, για τη διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, γενικά για ό,τι θα κάνει πιο άνετο, πιο ευχάριστο, πιο όμορφο το χωριό μας.

Σκουπιώτη, αυτή την εφημερίδα που κρατάς στα χέρια σου, μην τη δεις σαν κάποια εφημερίδα που τη βγάζουν κάποιοι. Δεν είναι στόχος να είναι αποκλειστικότητα μας. Στόχος μας είναι η εφημερίδα να βγαίνει από όλους τους Σκουπιώτες. Γι' αυτό, αν νιώθεις την ανάγκη να επικοινωνούμε, να μη χαθούμε σαν χωριανοί, πάρε το μολύβι, και χωρίς κανένα δισταγμό, απλά, στη δική μας γλώσσα, στείλε μας κάποια ιστορία, κάποιο Σκουπιώτικο ανέκδοτο, κάποιον προβληματισμό, πρόταση, παρατήρηση ή παράπονο. Οι στήλες των «Νέων της ΣΚΟΥΠΑΣ» είναι ανοιχτές και για την Κοινότητα και τον Πολιτιστικό Σύλλογο, και για όλους τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας.

Αυτό είναι το πρώτο μας φύλλο. Μην ψάχνεις για ατέλειες. Υπάρχουν πολλές. Βοήθησε να λιγοστεύουν. Η εφημερίδα είναι δική σου, είναι όλων όσων έχουν δεσμούς με την ΣΚΟΥΠΑ, ανεξάρτητα από πολιτική τοποθέτηση, κοινωνική - πνευματική ή οποιαδήποτε άλλη θέση.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Στις 27 Γενάρη, σε αίθουσα της Φοιτ. Εστίας Δυσίων, κόπηκε η καθιερωμένη για Πρωτοχρονιάτικη πίττα της Αδελφότητας. Η συμμετοχή των συγχωριανών μας ήταν εντυπωσιακή.

Περίπου 190 άτομα έδωσαν το παρών στο κάλεσμα του Δ.Σ. Τα πρόγραμμα ήταν πλούσια για μικρούς και μεγάλους. Για τα παιδιά παρόραση με κλόουν και ακροβάτες, δώρα, γλυκά, γαρνιτούρα, αναψυκτικά. Για τους μεγάλους άφθονο τσίπουρο με συνοδεία ξηρών καρπών.

Στις 2 Μάρτη στο Κέντρο το «ΧΑΝΙ», έγινε ο χορός της Αδελφότητας. Και σ' αυτό το κάλεσμα του Δ.Σ., η ανταπόκριση των συγχωριανών μας ήταν εντυπωσιακή. Επίσης δεν πέρασε απαρατήρητο το ότι αρκετοί συγχωριανοί μας από το χωριό, την Φιλιπιάδα, την Άρτα, ομόρφησαν τον χορό μας με την παρουσία τους. Η παρουσία αντιπροσωπευτικών από τις Αδελφότητες Ροδιακής - Κεντρικής - Πλατανοπούλας - Δαφνιώτης, ήταν μια καλή αρχή για την παραπέρα συνεργασία, όλων των παραπάνω φορέων, για πιο αποτελεσματική αντιμετώπιση ορισμένων κοινών προβλημάτων.

Επίσης η παρουσία του Αντιπροέδρου της Κοινότητας κ. Λεων. Τσιάπαλη, των Κοινοτικών Συμβούλων κ. Ευαγ. Κωσταγιάννη και Αθ. Νάκου, του Προέδρου Κάμπου κ. Επαμ. Ράπτη, επιβεβαιώνει τις άριστες σχέσεις και την αρμονική συνεργασία Κοινότητας και Αδελφότητας.

Στις 30 Μάρτη, έγινε η πρώτη ετήσια Γενική Συνέλευση. Εδώ αντίθετα με τις άλλες εκδηλώσεις, η παρουσία των μελών ήταν αποθαρρυντική. Ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Αδελφότητα από την ίδρυσή της, είναι η μη προσέλευση των μελών στις Γεν. Συνελεύσεις. Ενώ

η παρουσία όλων είναι απαραίτητη για την καλύτερη λειτουργία της Αδελφότητας, εντούτοις τα μέλη δεν παίρνουν μέρος, αφήνοντας έτσι λίγους ανθρώπους, σχεδόν πάντοτε τους ίδιους, να παίρνουν αποφάσεις για το πώς, πού, και πότε θα γίνει. Αποτέλεσμα να μην γίνονται καινούργιες προτάσεις και τα Διοικητικά Συμβούλια που ελάχιστα ανανεώνονται, να μην μπορούν να ξεφύγουν από τα υπάρχοντα καλούπια. Στην Γεν. Συνέλευση, συζητήθηκαν η αγορά γραφείου της Αδελφότητας και γίναν προτάσεις για τις Πολιτιστικές Εκδηλώσεις, που γίναν το καλοκαίρι στο χωριό.

Στις 9 Ιούλη 1985, σε συνεδρίαση του Δ.Σ., γίνεται δεκτή ομόφωνα η πρόταση του αντιπροέδρου της Αδελφότητας κ. Χρήστου Ράπτη, για την έκδοση εφημερίδας.

Η σύνθεση του σημερινού Δ.Σ. της Αδελφότητας είναι η παρακάτω:

Πρόεδρος: Γραμματικός Θεοφάνης, 64.68.622.

Αντιπρόεδρος: Ράπτης Χρήστος, 77.15.193.

Γραμματέας: Τσιάπαλης Κώστας, 83.13.070.

Ταμίας: Μωλωνάς Κώστας, 26.30.574.

Μέλη:

Γκιζέρης Βασίλης, 32.37.412.

Ζιώρης Στέφανος, 97.38.173.

Τσιάπαλης Παναγ., 99.29.059.

ΟΤΕ - ΝΕΡΟ

Νέες τηλεφωνικές συνδέσεις αναμένεται μέσα με την μέρα να γίνουν. Καινούργια τηλέφωνα θα μπουν στο Κέντρο στα Παλιοχώρι και στην Κάβαλη.

Έχουν προχωρήσει αρκετά τα έργα για την ύδρευση των συνοικισμών Κάμπου και Καρδιάμου. Περισσότερα θα γράψουμε στο επόμενο φύλλο, αναφέροντας όλα τα έργα που γίναν στο χωριό το 1985.

• ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Τις δραστηριότητες και τα νέα του Πολιτιστικού Συλλόγου θα δείτε στην 4η Σελίδα. Τα κείμενά μας θα εστειλίστε το Δ.Σ. του Συλλόγου και δημοσιεύονται χωρίς καμμία τροποποίηση με ευθύνη του Δ.Σ.

«Από τα κακό στο χειρότερο». Μόνον έτσι θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε το φετινό παήγυρι του χωριού μας.

Κάθε χρόνο χάνει και κάτι από την παλιά του ομορφιά και αν συνεχισθεί αυτή η κατάσταση σίγουρα θα λέμε ότι κάποτε κάναμε και μες ένα παήγυρι τα Δεκαπενταύγουστα. Και φέτος τίποτα το διαφορετικό. Χωρίς διάθεση και μεράκι απ' τους οργανωτές. Δεν φθάνει μόνο μια αξιολογήσιμη κομπανία με όργανα για να γίνει το γλέντι. Χρειάζεται και κάποια οργάνωση να μπει ο κόσμος στο χορό. Καρέκλες, τραπέζια, θροσάρια ποτά, περιποιημένος μεζές και όλα τα σχετικά που και φέτος απουσίαζαν ή δεν επαρκούσαν, κάτι που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια, με εξαίρεση την χρονιά που την οργάνωση είχε ο Πολιτιστικός Σύλλογος, αλλά τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε, δεν επέτρεψαν να γίνει κάτι ξεχωριστό. Στην Αδελφότητα υπάρχει κάποιος προβληματισμός στα θέματα του παήγυριού της Παναγίας και θα υπάρξουν και ορισμένες προτάσεις. Υπάρχουν τα γνωστά θέματα προβλήματα με την ενοίκηση της πλατείας, αλλά αυτά θα τα δούμε με τον παπιά του χωριού μας και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο. Αν δροσθεί κάποια λύση θα συζητήσουμε και με τον Πολιτιστικό Σύλλογο τις δυνατότητες για κοινή οργάνωση παήγυριού στο παήγυρι στο χωριό. Πιστεύουμε ότι είναι καιρός να ξαναθυμηθούμε τα παλιά γλέντια, χωρίς «νούμερο» για χορό, χωρίς την επίδειξη του παρτοφολιού, να ξαναδούμε το καγκιελάρι, που τόσο όμορφα περιγράφει ο διάσημος Λιάμπρος Ζανίκας στην ισλ. 2 και που εδώ και αρκετά χρόνια σταμάτησε να χορεύεται. Και κάτι για το καγκιελάρι άσχετα πούος θα έχει την οργάνωση Σύλλογος ή ιδιωτής. Παλιά γινόταν στο πέλο της δεύτερης μέρας. Τότε ήταν άλλοι καιροί. Σήμερα «γερίμα - ηλίμο» της πρώτης μέρας ελάχιστα παραμένουν ακόμη στα χορσάσι. Αν θέλουμε να ξαναδούμε τα διπλοκαγκιελία και τις άλλες «φιγούρες» ας γίνει και στο χωριό μας αυτό που γίνεται στα άλλα χωριά. Μετά την εγκατάσταση, αφού ακουστούν λίγα τραγούδια και πριν φύγουν οι μεγαλύτεροι να χορεύεται το καγκιελάρι και μετά να συνεχίζεται το γλέντι.

Αναδίωξη του εθίμου την δεύτερη μέρα είναι αδύνατη και λίγο σαδιστική. Το χωριό αποστελείται από ξέμακρους μαχαλάδες (Συνέχεια στη σελ. 4)

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Το 1977 ορισμένοι συγχωριανοί μας που ζούσαν στην Αθήνα αποφάσισαν να ιδρύσουν την Αδελφότητα. Ήταν μια θαυμάσια πρωτοβουλία που με μεγάλη χάρη την δέχτηκε η πλειοψηφία των συγχωριανών μας που ζούν στην Αθήνα. Πρίν αναφερθούμε στην δράση της Αδελφότητας θα αναφέρουμε τα 21 ιδρυτικά μέλη που παρά τις δυσκολίες που συνάντησαν έκαναν την Αδελφότητα της Σκούπας πραγματικότητα. Δυστυχώς μερικοί δεν βρίσκονται ανάμεσά μας.

1. Ιερέας Δημος. Πολίτης
2. Βασίλ. Πεταλάς
3. Χαρίλαος Γκιζέρης
4. Ελισάβετ Πολίτη
5. Χρυσός. Γκιζέρης
6. Ηλίας Νάστος

7. Κων) νος Ζιανίκας
8. Νικόλαος Γραμματικός
10. Γεώργιος Νάστος
11. Αλέξαν. Νάστος
12. Παύλος Λιαπάντης
13. Δημήτρ. Τζαρή
14. Αναστ. Πεταλάς
15. Κων) νος Πεταλάς
16. Χρήστος Ράπτης
17. Κων) νος Ζανίκας
18. Ελευθ. Ράπτης
19. Πέτρος Ζανίκας
20. Κων) νος Αν. Πεταλάς
21. Κων) νος Δημ. Λύτρας

Σ' αυτά τα 8 χρόνια πέρα από τις καθιερωμένες εκδηλώσεις (Συνέχεια στη σελ. 4)

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΥΠΑΣ
Παλιότερα και σήμερα

Είναι γεγονός ότι η φυσιογνωμία των πανηγυριών του χωριού μας, όπως και των άλλων χωριών, έχει αλλάξει στις μέρες μας. Άλλο χαρακτήρα είχαν τα πανηγύρια κατά την Τουρκοκρατία (πριν το 1912-13 που απελευθερωθήκαμε), άλλη εδώ και λίγες δεκαετίες (π.χ. στη δεκαετία του '50) και άλλη στις μέρες μας.

Αυτό το βλέπει ο καθένας μας, που εύκολα μπορεί να συμπεράνει πως τα πανηγύρια μας, μαζί με πολλές άλλες ωραίες συνήθειες του τόπου μας, ήταν φυσικό να επηρεαστούν από τις σύγχρονες πολιτιστικές και κοινωνικοοικονομικές συνθήκες. Η διατήρηση της παλιάς αίγλης των πανηγυριών απαιτεί οργανωμένη προσπάθεια πολλών φορέων και ατόμων.

Το σπουδαιότερο πανηγύρι ήταν του 15-Αυγούστου, 2ήμερο, 15 και 16 Αυγούστου, με κυριότερο της δεύτερης μέρας. Γίνονταν την ημέρα στο «Χοροστάσι» (πλατεία) της εκκλησίας της Κοιμ. της Θεοτόκου.

Εκτός απ' αυτό, το χωριό μας γιόρταζε με ημερήσιο ολιγόωρο γλέντι, και σε άλλες γιορτές του χρόνου: Δευτέρα και Τρίτη του Πάσχα, στην Παναγία.

Παρασκευή, Ζωοδόχου Πηγής, στον Άγιο Νικόλαο.

Στις 2 Μαΐου, γιορτή ανακ. λειψάνων Αγ. Αθανασίου, στην πλατεία Αγ. Αθανασίου.

Οι παλιότεροι μας διηγούνται ότι πριν ερειπωθεί από κατωλίσθηση ο ναός του Αγ. Γεωργίου απέναντι απ' την Παναγία δίπλα απ' το «Καλντερίμι», το

χωριό γιόρταζε με πανηγύρι κι εκεί στις 23 Απριλίου τη Δευτέρα του Πάσχα, όταν η γιορτή του Αγίου μεταφερόταν για τη μέρα αυτή.

Σήμερα διατηρείται το 2ήμερο πανηγύρι της Κοιμ. της Θεοτόκου, για το οποίο θα μιλήσουμε διεξοδικότερα στη συνέχεια, ενώ καταργήθηκαν τα πανηγύρια Δευτέρας - Τρίτης της Διακαινησίμου και Παρασκευής της Ζωοδ. Πηγής. Επίσης διατηρείται ακόμα ολιγόωρο ημερήσιο γλέντι στο γραφικότατο νέο ναΐδιο του Αγ. Γεωργίου Παλαιχωρίου, που ανεγέρθηκε με τη φροντίδα του αιμνήστου συγχωριανού μας ιερέα Δημοσθένη Πολίτη. Σπανιότερα και με λιγοστό κόσμο πραγματοποιείται ολιγόωρο ημερήσιο πανηγύρι στον Άγιο Αθανάσιο, 2 Μαΐου, και σπανιότατα στην πλατεία του επίσης γραφικότατου ναΐδριου του Προφ. Ηλία, στις 20 Ιουλίου, που ανεγέρθηκε με τη φροντίδα του συγχωριανού μας συνταξιούχου ιερέα Κ. Παππά, στο λοφίσκο του «Σταυρού» δίπλα απ' τον οικισμό «Πλατανάκια».

Στα παραπάνω προστίθεται απ' το 1976 και μετά, το ημερήσιο πανηγύρι της Αγ. Μαρίνας, στις 17 Ιουλίου, στον οικισμό των Καπνών της Σκούπας, στην πλατεία του ομώνυμου ναΐδριου, του οποίου η αποπεράτωση συνεχίζεται, ή στην πλατεία της συνιδιοκτήτης δεξαμενής κάτω απ' τα δροσερά πλατάνια, δίπλα απ' το εκκλησάκι. Το πανηγύρι αυτό είναι ημερήσιο και νυχτερινό.

Το πανηγύρι του 15Αύγουστου

Το πανηγύρι αυτό, όπως είπαμε, γίνονταν δύο μέρες: στις 15 και 16 Αυγούστου, ημερήσιο. Τη δεύτερη μέρα ήταν πιο επίσημο. Τη μέρα αυτή έρχονταν οι ξένοι. Στις 15 το θρόνο πάρα πολλοί κάτοικοι γειτονικών χωριών έρχονταν στη Σκούπα και φιλοξενούνταν από συγγενείς και φίλους τους. Η φιλοξενία της Σκούπας ήταν γνωστή σ' όλα τα χωριά της περιοχής. Η χαρά σ' εμάς τα παιδιά ήταν μεγάλη, όταν καθόμασταν γύρω απ' το γιορτινό, το απλοϊκό οικογενειακό τραπέζι και παρακολουθούσαμε τις συζητήσεις των φιλοξενούμενων. Όσες οικογένειες διέμεναν γύρω απ' την εκκλησία της Παναγίας υποβάλλονταν σε μεγαλύτερο κόπο και θυσιές, προκειμένου ν' ανταποκρι-

θούν στην πατροπαράδοτη φιλοξενία.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Εδώ και τριάντα περίπου χρόνια, όταν φοιτούσα στις τελευταίες τάξεις του Δημ. Σχολείου, θυμάμαι τη μακαρίτισσα Αλέξω σύζ. Θύμιου Γάλλιου, πατέρα του σημερινού Αγροφύλακα του χωριού μας, να έρχεται παραμονές της Παναγίας στην κ. Σταυρούλα σύζυγο Χρ. Λάμπρη, που διέμενε στο μικρό οικισμό Βουνιώτη - Σουμεισίου, για να δανειστεί το μεγάλο καζάνι της. Αυτό το έκανε απ' την καλοσύνη της. Διέμενε κοντά στην Παναγία και είχε να ευχαριστήσει πολλούς μουσαφίρους. Μόνο μ' ένα τέτοιο καζάνι θα μπορούσε να βγάλει τις μερίδες, που θα τις χρειαζόνταν.

Το πρωί της δεύτερης μέρας 16 Αυγούστου, γέμιζε το «χοροστάσι» από ξένους και ντόπιους. Μετά τη θ. λειτουργία, κατά τις 11 η ώρα, άρχιζε το γλέντι. Ο χορός δεν γίνονταν κατά παρέες, όπως σήμερα. Στο χορό έμπαιναν όλοι όσοι επιθυμούσαν. Ο χορός ήταν διπλός ή και «τρίδιπλος» ακόμα. Στους εσωτερικούς στίχους χόρευαν οι γυναίκες, στους εξωτερικούς οι άνδρες. Τα βήματα ήταν ταιριαστά σ' όλους. Το μεσημέρι γινόταν λίγη διακοπή για φαγητό. Σχεδόν δεν υπήρχε ξένος, που να μη γευματίσει σε κάποιο συγγενικό ή φιλικό σπίτι. Το απόγευμα συνέχιζε το γλέντι και έκλεινε το θρόνο, πριν σκοτεινιάσει.

Συγχωριανοί μας οργανοπαίχτες τις τελευταίες δεκαετίες ήταν ο μακαρίτης Γιώργος Θανασούλας, που χάθηκε πρόωγα φέτος, και ο Γιώργος Χουλιάρας, που διαμένει στον οικισμό Φράξο της Σκούπας. Ήταν ευσυνειδητοί και άριστοι επαγγελματίες. Δεν ήταν «παραδόπιοι». Το 15-Αυγούστο προσκαλούσαν κι άλλους οργανοπαίχτες - συναδέλφους τους από γειτονικές κοινότητες για να γλεντήσουν τους συγχωριανούς τους καλύτερα. Παλιότερα, πριν τον πόλεμο, πολλές φορές ντόπιος βιολιτζής υπήρχε ο Βαγγέλης Μπουκάς, που διέμενε στα Καπνά της Σκούπας και πέθανε από ατύχημα κατά το 1968 σε ηλικία άνω των 100 χρόνων.

Επίλογος του 2ήμερου πανηγυριού του 15-Αυγούστου ήταν το «Καγκελάρι». Το πολύ γνωστό στους ηλικιωμένους Καγκελάρι, που κατά την παράδοση, έχει βαθιές ιστορικές ρίζες: Οι τουρκικές αρχές, στα χρόνια της 400χρονης σκλαβιάς, δεν εμπόδιζαν τις συγκεντρώσεις των χριστιανών ραγιάδων, όταν αυτές σχετίζονταν με θρησκευτικές τελετές. Η κάθε τοπική πανύγυρις αποτελούσε ένα αναπόσπαστο κομμάτι θρησκευτικής τελετής. Το καγκελάρι, λοιπόν, το χρησιμοποιούσαν οι σκλάβοι πρόγονοί μας σαν ένα άριστο κι ασφαλές μέσο συνεννόησης για την προετοιμασία του απελευθερωτικού αγώνα. Οι ελιγμοί, τα διπλώματα του χορού, και ιδίως το «σταυροκαγκελό», αυτό το σκοπό είχαν.

Το Καγκελάρι τραγουδιέται, από δύο ομάδες: Η πρώτη «η σεβαστή» ομάδα αποτελεί το πρόσθιο τμήμα του χορού, με επικεφαλής τον παπά ή τον πρόεδρο (προεστό) ή κάποιο αξιοσέβαστο πρόσωπο. Η δεύτερη «της νεολαίας», πίνει το πίσω μέρος του χορού. Κάθε στίχος του καθιερωμένου τραγουδιού, στο καγκελάρι (ή καγκέλι) πρωτοτραγουδιέται απ' το πρώτο τμήμα, «το σεβαστό» του χορού και επαναλαμβάνεται απ' το δεύτερο «της νεολαίας».

Τα τελευταία χρόνια, σαν εισαγωγή «του Καγκελιού» η λαϊκή ορχήστρα έπαιζε την «Κοστελάτα» («Ψηλά στην Κοστελάτα, στα κρύα τα νερά, χορεύουν τα κορίτσια, με τ' α-

σπρα ζωνάρια...»), με σκοπό να εξοικειωθούν οι χορευτές τόσο με τη μουσική όσο και με τα βήματα, επειδή μουσική και χορός «Κοστελάτας» και «Καγκελαριού» έχουν κάποια ομοιότητα. Μόλις «έστρωνε» ο χορός με την «Κοστελάτα» αποσύρονταν τα όργανα, για ν' αρχίσει το τραγούδι απ' όλους τους χορευτές, με επανάληψη, όπως είπαμε, του κάθε στίχου του τραγουδιού απ' τη δεύτερη ομάδα, την ομάδα των νεώτερων στην ηλικία. Οι στίχοι απ' το Καγκελάρι έχουν ως εξής, αν και συναντήσαμε μικροδιαφορές από αφηγητή σε αφηγητή:

Τέτοια ώρα ήταν εφές,
τέτοια και παραπροφές.

(Στο τραγούδι οι συλλαβές επαναλαμβάνονταν: Τέτοια ω, μαρέ τέτοια ω, τέτοια ώρα ήταν εφές. Τέτοια ώρα ήταν εφές, τέτοια και παραπροφές κλπ.).

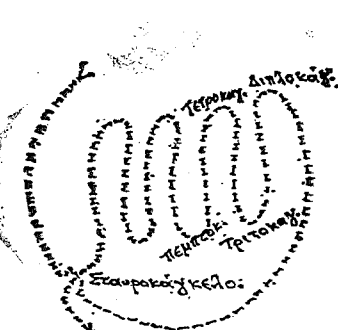
Στο χορό που χόρευαν

όλο αγόρια και παιδιά
Όλο αγόρια και παιδιά
και κορίτσια ανύπαντρα.
Και στη μέση στο χορό
κάθετα χρυσός αετός
και τροχάει τα νύχια του
και τα νυχοπόδαρα
και τα νυχοπόδαρα
τα χρυσά φτερούγια του.
Το Θεό παρακαλεί:
Θέ μου δός μου λευτεριά,
Θέ μου δός μου λευτεριά,
να χυθώ ν' αρπάξω μιά.
Κι αν δεν την εδιάλεξα,
νά πεφταν τα νύχια μου,
νά πεφταν τα νύχια μου,
τα χρυσά φτερούγια μου.
Μπαίραχτάρη του χορού,
συ που σέρνεις το χορό,
συ που σέρνεις το χορό,
σαν κλωνί βασιλικό,
σαν κλωνί βασιλικό,
σαν κλωνάρ' αμάραντο.
Να τ' έχω γ'ω στον κήπο μου
να το συχοποτίζα,
Τετραδοπαράσκευο
και Σαββατοκύριακο...

Α' φάση

Β' φάση

(Μέχρι το σημείο αυτό ο χορός είχε το συνηθισμένο κυκλικό σχήμα (Α' φάση). Απ' το σημείο αυτό ο επικεφαλής του χορού παίρνει εντολή απ' τους ίδιους τους στίχους που τραγουδιούνται, να κάμει «διπλοκαγκελό», δηλ. πρώτη εσωτερική αλλαγή πορείας του χορού. Εν συνεχεία «τριτοκαγκελό», δηλ. δεύτερη στροφή, «τετροκαγκελό» κ.ο.κ. μέχρι να καταλήξουν με στο «σταυροκαγκελό». Δύο ψηλοί νέοι του 6' τμήματος του χορού σήκωναν ψηλά τα χέρια τους και από κάτω απ' τη γέφυρα περνούσε όλος ο χορός. Ίσως σκόπιμα επιλέχτηκε απ' τους σκλάβους προπατέρες μας το «σταυροκαγκελό», γιατί εξυπηρετούσε άριστα τις προεπαναστατικές συνεννοήσεις τους.

Συνέχεια:

Συ που σέρνεις το χορό
κάμε διπλοκαγκελό,
κάμε διπλοκαγκελό,
κάμε καγκελίσματα.
Συ που σέρνεις το χορό
κάμε τριτοκαγκελό,
κάμε τριτοκαγκελό,
κάμε καγκελίσματα.
Συ που σέρνεις το χορό
κάμε πεμπτοκαγκελό,
κάμε πεμπτοκαγκελό,
κάμε καγκελίσματα.

(Και συνεχίζεται όσο απαιτεί ο χρόνος, εκτοκαγκελό, εφτοκαγκελό...).

Συ που σέρνεις το χορό
κάμε σταυροκαγκελό,
κάμε σταυροκαγκελό,
κάμε καγκελίσματα.
Μπαίραχτάρη του χορού,

συ που σέρνεις το χορό,
συ που σέρνεις το χορό,
τράβα σιάσε το χορό.
Τ' είμαι ξένος και θα ειδώ
και θα πάω να μολογώ
και θα πάω να μολογώ
στα χωριά που θα διαβώ.
Μες στον πέρα μαχαλά
και στη δώθε γειτονιά
και στη δώθε γειτονιά
π' αγαπώ κι εγώ μια νια.
Π' όταν πήγαινα εκεί
μού' φκιανε τυρί κι αυγά
και θα πάω το θρόν' εκεί
με λαμπάδες και κεριά,
με λαμπάδες και κεριά,
με καθάρια λειτουργιά.
Μα τον Άγιο Κωνσταντίνο
το χορό δεν τον αφήνω.
Μα τον Άγιο Αθανάση,
ο χορός θέλ' να χαλάσει.

Περνώντας έτσι όλοι απ' το σημείο του «σταυροκαγκελιού», ο χορός ξαναπαίρνει το αρχικό του κυκλικό σχήμα.

Όταν υπήρχε ενθουσιασμός, αυθόρμητα αποφάσιζαν οι χορευτές αν θα έπαιζαν κι ορισμένα χορευτικά παιχνίδια, όπως: Το πιπέρι («πως το τρίβουν το πιπέρι...»), Τα κουκιά («Πέρασα απ' την Ίκαριά κι είδα τις Ίκαριώτισσες...»), Τον Καλαντζή κλπ. Στη συνέχεια, με τις ευχές όλων, «και του χρόνου», ο κόσμος επέστρεφε στα σπίτια του, χωρίς να αποκολλοθεί νυχτερινό γλέντι, είτε στην πλατεία, είτε στα καφενεία, όπως γίνεται στις μέρες μας.

Λάμπρος Β. Ζιανίκας
δ)λος. Πρέβεζα

ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΒΡΙΣΚΕΣΑΙ
ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ
ΠΩΣ ΚΑΙ ΣΥ ΕΙΣΑΙ
ΣΚΟΥΠΙΩΤΗΣ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΜΠΗΚΕ ΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤ' ΑΥΛΑΚΙ

Μετά από πολλά χρόνια έρχονται στο προσκήνιο του χωριού οι συνοικισμοί Κάμπος και Κάρδαμος.

Και λέω πολλά χρόνια γιατί έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που έγινε το μεγάλο έργο, ο κοινοτικός δρόμος που ένωσε τους απομακρυσμένους αυτούς συνοικισμούς με το χωριό και έδωσε μια νέα μορφή ανάπτυξης τους όπως: ηλεκτροδότηση, οικοδομική ανανέωση και επέκταση αυτών.

Πως όμως έρχονται σήμερα αυτοί οι συνοικισμοί στην επικαιρότητα, λίγο πολύ όλοι μας θα το ξέρουμε ή θα το έχουμε ακούσει για το μεγάλο έργο που άρχισε να γίνεται αυτό το καλοκαίρι που είναι η υδρευση των τριών αυτών συνοικισμών.

Θα ρωτήσει κάποιος από σας και με το δικίο του, γιατί το λέω μεγάλο έργο; Χωρίς βέβαια να θέλω να περιαιτολογήσω για άτομα ή γενικά για ολόκληρο το κοινοτικό συμβούλιο, το έργο αυτό που άρχισε να γίνεται, είναι πράγματι ένας μεγάλος «άθλος» αυτών των ανθρώπων, γιατί το όνειρο των σαράντα και πλέον οικογενειών που υδρεύονται απ' αυτό το έργο, γίνεται πραγματικότητα. Και όχι μόνο γίνεται πραγματικότητα αλλά ανοίγει και τους ορίζοντες για το μεγάλο όνειρο των κατοίκων της Σκούπας, της υδρεύσεως ολοκληρώ του χωριού.

Το έργο αυτό είναι πράγματι μεγάλο επίτευγμα του Κοινοτικού Συμβουλίου, γιατί γίνεται με χρηματοδότηση της Νομαρχίας και όλοι μας ξέρουμε την μεγάλη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στην χρηματοδότηση από την δανειοδότηση.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα ανοίγουν τη θρύση της κουζίνας τους αύριο μεθαύριο και θα τρέχει το νερό χωρίς να έχουν επιβαρυνθεί για το μεγάλο δίκτυο παρά μόνο για τις ατομικές συνδέσεις. Και δεν νομίζω να υπάρξει δυσφορία για την μικρή αυτή επιβάρυνση, γιατί δεν γίνεται «και η πίτα ολόκληρη και το σκυλί χορτάτο». Επίσης όλοι μας θα θυμόμαστε και έχου με ζήσει τις μεγάλες δυσκολίες της νοικοκυριάς του χωριού να κουβαλάει το νερό από τη θρύση με τη βαρέλα στην πλάτη, για τις ανάγκες του σπιτιού.

Όσοι από μας πήγαμε αυτό το καλοκαίρι στο χωριό μας, άλλος για λίγες μέρες, άλλος για πιο πολλές, θα ακούσατε, όπως άκουσα κι εγώ μερικά και λίγα και μερικά κακά σχόλια για το έργο. Για τα κακά, ο καθένας μας έχει την ικανότητα να τα κρίνει και να τα σχολιάζει ανάλογα. Εγώ θάθελα να σχολιάσω, από τη δική μου πλευρά, λίγα από τα σχόλια που άκουσα κατά του έργου αυτού, χωρίς βέβαια να θελήσω να υποτιμήσω την νοημοσύνη αυτών των ανθρώπων που τα λένε.

Πρώτο και συχνά διαδιδόμε-

νο σχόλιο είναι το περιθώριο μας «πήραν το νερό» και δεν πρόκειται να ξαναπατίσουμε ούτε μια ρόκα από την δεξαμενή του Κάμπου και να είμαι πιο σαφής, από τη δεξαμενή των «χωραφιάδων» και ρωτώ: Ποιοί είναι αυτοί οι χωραφιάδες; Μήπως αυτός ο άνθρωπος του Κάμπου ή του Καρδάμου, που παίρνει νερό στο σπίτι του δεν είναι χωραφιάς; Μήπως αυτός ο άνθρωπος δε δικαιούται έναν ή δύο «λάκους» στους δυο μήνες; Ή μήπως δεν έχει το δικαίωμα το νερό που του αναλογεί να το κάνει ό,τι θέλει;

Και δώ θα ρωτήσω κι εγώ με τη σειρά μου αυτούς που δεν θα μπορούν να ποτίσουν, γιατί τους παίρνουν το νερό. Τόσα χρόνια που μερικοί είτε δεν μπορούσαν είτε δεν τους συνέφερε και δεν καλλιεργούσαν τα χωράφια τους, με αποτέλεσμα να μην ποτίζουν, τι το έκαναν το νερό που δικαιούνταν;

Άλλοι το άφηναν στο ρέμα και πήγαινε στο ποτάμι και άλλοι το πουλούσαν (ή με καλαμπόκι ή με χρήματα: στους συνανθρώπους τους και συγχωριανούς τους).

Μάλιστα κύριοι, το δώρο του Θεού ο καθένας το εκμεταλλεύεται ανάλογα με την ανάγκη των άλλων προς όφελός του. Πάνω σ' αυτό το θέμα θα προσπαθήσω από κάποιο άλλο φύλλο της εφημερίδας μας να κάνω μερικές προτάσεις και σχόλια.

Αυτό το νερό, κύριοι, που διακινούνται οι σαράντα αυτές οικογένειες, πήραν την πρωτοβουλία και αποφάσισαν υπογράφωντας όλοι, να το πάνε στα σπίτια τους με τη βοήθεια της Πολιτείας και με τις μεγάλες θυσίες τις δικές τους.

Εδώ γεννιέται από πολλούς το εύλογο και δικαιολογημένο ερώτημα: Εμείς οι χωραφιάδες που είμαστε εκτός του έργου αυτού, γιατί να συμπράξουμε με θυσίες στο έργο χωρίς κανένα όφελος; Πολύ σωστά.

Κάθε καλοπροαίρετη θυσία είναι καλοδεχούμενη και αξία επαίνου, αν όχι τότε ο καθένας έχει το δικαίωμα την ημέρα που έχει νερό να κλείνει τις αντλίες έτσι ώστε όλο το νερό να πηγαίνει στη δεξαμενή ποτίσματος. Θα πεί όμως κάποιος απ' αυτούς που υδρεύονται, ότι ο αμέσως επόμενος που θα έχει νερό θα ζημιωθεί λίγο παραπάνω από τους άλλους, γιατί η δεξαμενή θα είναι άδεια και θα χρειαστεί πιά πολύ νερό για να γεμίσει. Πολύ σωστά. Όμως, όπως είδα, η κεντρική δεξαμενή είναι μια δεξαμενή 50 και πάνω κυβικά νερό, υπάρχει και η μικρότερη γύρω στα 15 κυβικά, οπότε έχουμε ένα απόθεμα 65 περίπου κυβικών νερού, που σημαίνει 1,5 κυβικό ανά οικογένεια είτε 6 με 7 ημέρες επάρκειας νερού. Άρα τη μια ημέρα που θα κλείσουν, αν κλείσουν οι αντλίες, στον αμέσως επόμενο η ζημία θα είναι γύρω στα 10

κυβικά νερό, μηδαμινό σε μια πηγή των 300 κυβικών το 24ωρο.

Υπάρχει αυτή η επιφύλαξη, γιατί υπάρχει και ο ισχυρισμός ότι θα γίνεται σπατάλη νερού.

Έρχομαι πάνω σ' αυτό το θέμα να κάνω μια παρατήρηση υπό μορφή προτάσεως, για τους δυσπιστούς:

Για τους τρεις καυτούς μήνες του καλοκαιριού, που γεννιέται και το όλο θέμα, κάθε υδρομετρητής θα δικαιούται να κατανάλώσει μέχρι 18 κυβικά περίπου νερό, που θα κοστολογούνται σε χαμηλή τιμή, δηλαδή την εξόφληση του λογαριασμού της κατανάλωσης του ηλεκτρικού ρεύματος. Το 19ο κυβικό θα έχει τη ρήτρα των 1.000 δρχ., το 20ο κυβικό τις 2.000 δρχ., το 21ο κυβικό τις 4.000 και γι' αυτούς που θα υπερβαίνουν την κατανάλωση πάνω από το 22ο κυβικό, θα γίνεται διακοπή του νερού. Είναι μια πρόταση λίγο σκληρή για τους ασυνείδητους, αλλά νομίζω θα δώσει μια λύση και μια απάντηση σ' όλους τους δυσπιστούς απέναντι στο θέμα της σπατάλης του νερού.

Ένα άλλο σχόλιο που άκουσα και μάλιστα από ανθρώπους που υδρεύονται τα σπίτια τους, λυπάμαι πολύ που δεν έχουν εκτιμήσει ακόμα τη σημασία της υδρεύσεως, είναι ότι: Τι το θέλαμε το νερό, θα μας το σπαταλούν οι ξενητεμένοι χωριανοί, που έρχονται το καλοκαίρι και έχουν την οικονομική ευχέρεια να πληρώνουν τη σπατάλη που κάνουν.

Στο δεύτερο, για τη σπατάλη, όπως λένε, νομίζω τους καλύψα με την πιο πάνω πρότασή μου.

Για το πρώτο, τι το θέλαμε το νερό, έχω να τους πω δυο πραγματάκια: Πρώτα - πρώτα

είναι να δούμε γιατί να γίνεται αυτή η σκέψη και να λέγεται αυτό.

Όντως, για μένα, αυτή η σκέψη έχει μια θέση και μια λογική, γιατί όπως ξέρω και σεις θα γνωρίζεται, αν όχι όλες, πολλές οικογένειες απ' αυτούς που υδρεύονται, έχουν φέρει στα σπίτια τους νερό με τις νάυλον υδροσωλήνες, τα λεγόμενα «λάστιχα» και έτσι έχουν μερικές υποτυπώδεις εξυπηρετήσεις. Το πόσο δε είναι υγιεινό και κατάλληλο το νερό αυτό για πόσιμο, όλοι μας το καταλαβαίνουμε. Και ρωτώ εγώ τώρα αυτούς που έχουν αυτό το νεράκι στο σπίτι τους. Σήμερα μπορούν και πηγαίνουν να το διορθώσουν σε τυχόν θλάδες του δικτύου, η αυριανή όμως γριούλα ή ο γεροντάκος που δεν θάχει τη δύναμη και το κουράγιο να πάει μέχρι την πηγή να διορθώσει τυχόν θλάδες, τι νερό θα έχουν στα σπίτια τους;

Δεν μπορώ να πιστεύω ότι υπάρχει άνθρωπος που να μην καταλαβαίνει τη μεγάλη αξία που έχει το νερό στο σπίτι του. Όλοι μας γνωρίζουμε τα τρία βασικότερα και αναγκαϊότερα πράγματα που θέλει ένα σπίτι που είναι: «φως - νερό - τηλεφών». Το φως το έχουμε, το νερό το βάζουμε, ας ελπίσουμε και για το τηλέφωνο.

Κλείνοντας εδώ, θάθελα να κάνω μια ευχή: Μακάρι να έλθει κάποια μέρα που να μην υπάρχει σπίτι της Σκούπας και να μην έχει νερό από υδρευση.

Επίσης θα αισθανόμουν με γάλη χαρά, αν σε κάποιο άλλο φύλλο της εφημερίδας μας διάβαζα μια δικιά σας σχετική γνώμη γι' αυτό το θέμα.

Παναγ. Τσιάπαλης
Ευχαριστώ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΗΜΕΡΑ Αναφορά στα προβλήματα του γυναικείου κινήματος

Ο τρόπος που είναι οργανωμένη η κοινωνία μας βασίζεται στην ιεραρχία, σε σχέση ανωτέρου και κατωτέρου, σε άτομα που διατάζουν και άτομα που εκτελούν.

Έτσι πέρα από τον διαχωρισμό των ανθρώπων σε κοινωνικές τάξεις, υπάρχει ο διαχωρισμός μεταξύ άντρα και γυναίκας. Η διάκριση αρχίζει απ' τη στιγμή που γεννιέται ένα παιδί. Το αγόρι ανατρέφεται σαν μελλοντικός άντρας. Θα πρέπει να γίνει σκληρός, επιθετικός, δουλετής, έξυπνος, αποφασιστικός, στήριγμα της οικογένειας. Αντίθετα το κορίτσι, αδύνατο, υπάκουο, υποχωρητικό, εξαρτημένο.

Στη χώρα μας και ιδιαίτερα στην επαρχία, υπάρχει βαθιά στην αντίληψη ότι η γυναίκα είναι κατώτερη από τον άντρα. Η αντίληψη αυτή βασίζεται στο επιχείρημα ότι η γυ-

ναίκα είναι λιγότερο ικανή για φυσική δουλειά, που χρειάζεται δύναμη. Αυτή έχει σαν συνέπεια την άνιση μεταχείριση της γυναίκας σε κάθε τομέα.

Το Κράτος νομιμοποιεί και κατοχυρώνει τη μειονεκτική θέση της γυναίκας. Οι νόμοι είναι φτιαγμένοι στα μέτρα του άντρα. Παίρνουν σαν δοσμένο ότι η γυναίκα είναι αδύναμη και χρειάζεται προστασία. Έτσι η γυναίκα μένει μακριά από κάθε κοινωνική δραστηριότητα. Δεν πρέπει να ανακατευτεί στις «δουλειές των αντρών».

Αυτό ισχύει πιο πολύ για τις γυναίκες του χωριού, όπου το πολιτιστικό επίπεδο είναι χαμηλό, αυτό προσπαθεί να ανεβάσει ο Πολιτιστικός Σύλλογος.

Παλιότερα στην επαρχία, όταν γεννιέταν το κορίτσι, ήταν ένα «βαρύ γραμμάτιο» για το σπίτι και «ντροπή» για

Αθλητικά

Μέτρια χαρακτηρίζεται η μέχρι τώρα πορεία της Αναγέννησης, που είναι και η μόνη εκπρόσωπος του Νομού μας στο πρωτάθλημα της Γ' Εθνικής.

Συμμετέχοντας στο Βόρειο Όμιλο στην πρεμιέρα κέρδισε, μέσα στην Άρτα, τη Θήβα με 2-1. Ακολούθησε ήττα με 2-1 στη Λαμία. Την 3η αγωνιστική παραχώρησε απροσδόκητη ισοπαλία 1-1 μέσα στην Άρτα με τον Ολυμπιακό Βόλου, και την 4η πήρε ισοπαλία 2-2 μέσα στην Πτολεμαίδα από τον τοπικό Εορδαϊκό.

τον πατέρα, έμενε κλεισμένο στο σπίτι μέχρι την ώρα του γάμου, που ήταν ο βασικός προσρισμός του. Καταγινώταν με τις δουλειές του σπιτιού, έφτιαχνε τα προκιά του και περίμενε το γαμπρό. Όταν έρχόταν ο γαμπρός —που τον διάλεγε ο πατέρας— άλλαζε «αφέντη» και από δώ και πέρα προορισμός του ήταν να γεννήσει και να αναθρέψει τα παιδιά.

Με το ανέθασμα του θιστικού επιπέδου, πολλές απ' αυτές τις αντιλήψεις έχουν ξεπεραστεί. Η αντίληψη όμως που θέλει τη γυναίκα νοικοκυρά και υποταγμένη στον άντρα αφέντη είτε λέγεται πατέρας, είτε σύζυγος, παραμένει.

Η εργασία της αγρότισσας στο χωράφι δίπλα στον άντρα και η επιπλέον στο σπίτι, θεωρείται βοηθητική και γι' αυτό δεν αμείβεται παρά μόνο με έμμεσο τρόπο, μιας και ο άντρας είναι υποχρεωμένος να τη συντηρεί.

Στο πολιτικό επίπεδο καλλιεργείται η αντίληψη ότι η γυναίκα δεν πρέπει να ασχολείται με την πολιτική, που είναι δουλειά των αντρών και έτσι η πολιτική τοποθέτηση της γυναίκας ταυτίζεται με την πολιτική τοποθέτηση του άντρα.

Η καώτερη θέση όμως της γυναίκας στην κοινωνία δεν οφείλεται στο ότι απ' τη φύση της είναι αδύναμη, αλλά στην κοινωνική κατάσταση. Η Ελληνίδα αγρότισσα όμως σιγά - σιγά συνηθίζει την κατώστασή της και αγωνίζεται για την ισότητα της.

Λαμβάνει μέρος στους διεκδικητικούς αγώνες των αγροτών, συμμετέχει στις γυναικείες οργανώσεις που ιδρύονται στις επαρχιακές πόλεις, αρχίζει να παίρνει μέρος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και τέλος μαζί με τον άντρα, παλεύει για ένα καλύτερο αύριο, όπου οι σχέσεις των ανθρώπων θα βασίζονται στην αλληνοεκτίμηση, την ειλικρίνεια, το σεβασμό και όχι στην ανταγωνιστικότητα και την υποκρισία.

Κ.Λ.

ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πολλά καινούργια σπίτια γίνανε τα τελευταία χρόνια στο χωριό. Οι συγχωριανοί μας, που ζουν μακριά δεν ξεχνούν τον τόπο που μεγάλωσαν. Υποβάλλονται σε αρκετά έξοδα για να περνούν εκεί 1-2 μήνες το καλοκαίρι ή τις μέρες των γιορτών.

Τα τελευταία χρόνια έκτισαν ή ακόμη κτίζουν στο Κέντρο ο παπα-Γιώργης, ο Δημήτρης Γάλλιος, ο Νίκος Παπαϊωάννου, ο Κώστας και ο Γιάννης Τζαρής. Στην Μπολιένα ο Δημήτρης Τζαρής, ο Σωκράτης Λύτρας και ο Φώτης Γραμματικός, στα Κωσταγιαννίκα ο Θανάσης Κωσταγιάννης.

Στο Παλιοχώρι ο Κώστας Γκιζέρης, ο Παντελής Χουλιάρης, και η Νίνα Πεταλά. Στον Κάρδαμο ο Γιώργος Λάμπρος. Στον Κάμπο ο Δημ. Πανσεληνάς, ο Λάκης Στύπας, ο Αλέκος Λαμπρής, ο Χρήστος και ο Λάμπρος Ζανίκας και μαθαίνουν ότι σύντομα θα κτιστούν 2 ή 3 ακόμη.

Σίγουρα είμαστε ριζίτες. Και γιατί να μην είμαστε; Το πρώτο, τον καθαρό αέρα και προπαντός την ησυχία και τη γαλήνη της ΣΚΟΥΠΙΑΣ που αλλού μπορούμε να συναντήσουμε.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

(κόψιμο πίτας - χορός - εκδρομές) η Αδελφότητα βοήθησε και οικονομικά την Κοινότητα. Με την ιδρυση της το τότε Δ.Σ. συγκεντρώνει 15.500 δρχ. για να συνεχιστεί η διάνοιξη του δρόμου προς τον Φράξο.

Το 1979 με 1000.000 δρχ. γίνεται το τεχνικό στο «Ραγάζ» (Κάρδαμο) και διάφορες σωληνώσεις στους κοινοτικούς δρόμους. Επίσης για τον εξωραϊσμό της πλατείας (κοιν. Γραφείο - Ηρώο πεσόντων) δαθείται 10.000 δρχ. Για τα Δημ. Σχολεία Κέντρου και Παλαιοχωρίου προσφέρει από μια εργοκλωπάδια συνολικής αξίας 10.000 δρχ.

Το 1980 με 50.000 δρχ. βοηθάει την διάνοιξη του δρόμου για Κάβαλη και με 20.000 δρχ. την ταμιενοστρώση του πεζοδρομίου από Παπαγιαννίκα

μέχρι την εκκλησία της Παναγίας.

Το 1981 και 1982 καλύπτει τα έξοδα των παραστάσεων που έδωσαν στο χωριό το Ηπειρώτικο Θέατρο και το Μακεδονικό Θέατρο με 25.000 και 20.000 δρχ. αντίστοιχα. Επίσης το 1982 δίνονται για το οστεοφυλάκιο του Αγ. Νικολάου 100.000 δρχ.

Το 1983 για την διαμόρφωση της πλατείας στα Καπνά διαθέτει 50.000 δρχ. και βοηθάει οικονομικά τον Πολιτιστικό Σύλλογο με 15.000 δρχ. για την κάλυψη μέρους των εξόδων του (χορευτικό - εκδηλώσεις κλπ.).

Πέρα από την οικονομική βοήθεια προς το χωριό, χαρακτηριστική υπήρξε η έντονη συμμετοχή των μελών της Αδελφότητας στις διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις στο χωριό,

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΗΝ ΔΑΦΝΩΤΗ

Το πιο ωραίο ίσως πανηγύρι βουλίου και στα παιδιά του χορευτικού να έχουν πάντα το 20 Ιούλη στη Δαφνωτή. Φέτος, για μια ακόμη φορά, η Αδελφότητα Δαφνωτών εντυπωσίασε τους συγχωριανούς της και τους κατοίκους των γύρω χωριών με την οργάνωση, το χορευτικό και μερικές ακόμη πρωτοτυπίες. Πάρα πολλοί άνθρωποι από τη Δαφνωτή και τα γύρω χωριά σκαρφάλωσαν στην πλαγιά του Ξηροβουνίου για προσκύνημα στο γραφικό εκκλησάκι του 'Αη-Λιά και κει τους προσφέρθηκε γίδα θραστή και οι ντόπιοι οργανοπαίκτες τους διασκέδασαν με τα Ηπειρώτικα τραγούδια.

Το θράδυ στην πλατεία του χωριού το θεατρικό τμήμα του Πολιτιστικού Συλλόγου 'Αρτας «ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» διασκέδασε τους παρευρισκόμενους με το έργο «Δεσποινίς 39 ετών» και το χορευτικό της 'Αδελφότητας τους προετοίμασε για το τι θα γινόταν την επόμενη στο παραδοσιακό γλέντι.

Πράγματι το γλέντι που άρχισε τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής και τελείωσε τα ξημερώματα της Δευτέρας, ήταν ίσως το πιο εντυπωσιακό της περιοχής. Ψητά, οινόπνευμα, αναψυκτικά σε αφθονία. Γκαρσόνια, ψήστες - λαντζερδες τα μέλη της Αδελφότητας και τα παιδιά του χορευτικού που, αν και κατάκοπα από την ολόήμερη ορθοστασία, λίγο πριν τα μεσάνυχτα ενθουσίασαν τον κόσμο με το χορό τους αμειβόμενοι με το θερμό χειροκρότημα όλων.

Πολλοί συγχωριανοί μας που επισκέφθηκαν τη Δαφνωτή στις 20 και 21 Ιούλη έμειναν κατάπληκτοι από τα όσα αντίκρισαν. Εμείς ευχόμεστε τέτοιες ενέργειες να βρίσκουν μιμητές, και στα μέλη του Διοικητικού Συμ-

βουλίου και στα παιδιά του χορευτικού να έχουν πάντα το 20 Ιούλη στη Δαφνωτή. Φέτος, για μια ακόμη φορά, η Αδελφότητα Δαφνωτών εντυπωσίασε τους συγχωριανούς της και τους κατοίκους των γύρω χωριών με την οργάνωση, το χορευτικό και μερικές ακόμη πρωτοτυπίες. Πάρα πολλοί άνθρωποι από τη Δαφνωτή και τα γύρω χωριά σκαρφάλωσαν στην πλαγιά του Ξηροβουνίου για προσκύνημα στο γραφικό εκκλησάκι του 'Αη-Λιά και κει τους προσφέρθηκε γίδα θραστή και οι ντόπιοι οργανοπαίκτες τους διασκέδασαν με τα Ηπειρώτικα τραγούδια.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Τα έξοδα για την έκδοση της εφημερίδας είναι αρκετά. Όσοι συγχωριανοί μας πιστεύουν ότι η εφημερίδα πρέπει να κυκλοφορεί ως βοηθός οικονομικά. Τα ονόματα όσων στέλνουν χρήματα θα γράφονται στην εφημερίδα.

Επίσης θα δημοσιεύουμε επώνυμες επιστολές με θέματα σχετικά με το χωριό: Ιστορίες, ανέκδοτα, ήθη και έθιμα, προτάσεις κλπ.

Κείμενα με συκοφαντικό ή κομματικό περιεχόμενο δεν έχουν θέση στις στήλες των «Νέων της ΣΚΟΥΠΙΑΣ». Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν και τις θέσεις της Αδελφότητας. Δημοσιεύονται εφόσον δεν είναι συκοφαντικά, σεβόμενα τις απόψεις εκείνου που τα υπογράφει.

Συνδρομές — κείμενα για δημοσίευση στο Γραμματέα της Αδελφότητας ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΠΑΛΗ, Βασ. Κων)νου 32, 135 61 - 'Αγιοι Ανάργυροι. Τηλέφωνο: 83.13.070.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΑΝΟΥΣΑ

Κοινοτική επιχείρηση προβλέπεται να γίνει στην Κοινότητα Πλατανούσας για την αξιοποίηση του δαφνοφυλλίου που φυτρώνει σε μια περιοχή του χωριού.

Συγκεκριμένα η παραγωγή, φθάνει στους 378 τόνους περίπου το χρόνο ενώ η τιμή τους κυμαίνεται σε 50-60 δρχ. το κιλό. Την παραγωγή μέχρι τώρα εκμεταλλεύονται όσοι κάτοικοι προφθάσουν! Τα καθαρά κέρδη το χρόνο είναι περίπου 18-19 εκατομμύρια. Όπως δήλωσε δε ο Νομάρχης Ιωαννίνων Βασίλης Μπρακατούλας εάν γίνουν κτιριακές εγκαταστάσεις 500 τ.μ. και αγοραστεί ο κατάλληλος μηχανολογικός εξοπλισμός αξίας 9 εκατομ. δρχ. θα γίνει η απόσβεση σε ένα χρόνο.

Εξάλλου θα απασχοληθούν 10-15 εργαζόμενοι, κυρίως γυναίκες.

Από την «ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ»

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

και δεν πρέπει να έχουμε απαιτήση να σηκωθεί ο 70άρης ή ο 80άρης από τον Φράξο, την Κάβαλη ή τον Κάμπο να ρθεί στην Παναγία, μόνο και μόνο να χορέψει ή να δει το καγκιελάρι. Όπως δεν πρέπει να έχουμε απαιτήση να τον κρατάμε από το πρωί μέχρι τις 6 ή 7 το θράδυ στο χοροστάσι για τον ίδιο λόγο. Η αναδίωξη ενός εθίμου, όπως αυτό, δεν είναι μόνο για να δουν οι νεότεροι. Έχει την ίδια και μεγαλύτερη αξία να το ξαναδούν και να το αναπαράστανται αυτοί οι άνθρωποι που το διατήρησαν ζωντανό ως τις αρχές τις δεκαετίας του '70.

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΣΚΟΥΠΙΑΣ»

Τρίμηνη έκδοση
της Αδελφότητας
Καρυδεωτών - Σκούπας -
'Αρτας.

ΣΥΝΤΑΞΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ.

Υπεύθυνος

σύμφωνα με το νόμο:
Γραμματικός Θεοφάνης
Κουμανούδη 43 - 45
114 74 ΑΘΗΝΑ
Τηλέφ. 64.68.622

✧

Τυπογραφείο:

Στέλλα Σπυρίδου
Γερανίου 9—Τηλ. 5245.392

✧

Συνδρομές για την
ενίσχυση της εφημερίδας,
Κείμενα για δημοσίευση:
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΠΑΛΗΣ
Βασ. Κων)νου 92
135 61 ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ
Τηλ. 83.13.070

✧

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν
εκφράζουν κατ' ανάγκη
τις απόψεις της Αδελφότη-
τας ή της εφημερίδας.

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

Ο Βασίλης Παπαϊωάννου, γιος του παπα-Γιώργη, παντρεύτηκε στις 14 Ιούλη στην Κω. Στο νύμφαντρο ζευγάρι ευχόμεστε να ζήσει ευτυχισμένο.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Σωτηρία Τασοπούλου (Γραμματικού) γέννησε αγοράκι.

— Η Γιούλα σύζυγος Ιωάννου Νάκου, γέννησε αγοράκι.

— Η Παναγιώτα Ντέμσια (Λιαπάτη) γέννησε κοριτσάκι.

— Η Καίτη Ρίζου (Νάκου) γέννησε κοριτσάκι.

— Η Γεωργία σύζ. Κώστα Τσιάπαλη, γέννησε κοριτσάκι.

Στους ευτυχείς — γονείς και παππούδες, ευχόμεστε να τους ζήσουν και να τα δουν όπως επιθυμούν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Αρκετοί συγχωριανοί μας το 1985 έχασαν τη ζωή τους. Η Μαρία Λύτρα, η Όλγα Μανίκα, η Ελένη Γραμματικού, ο Γιώργος Αθανασούλας και ο Χρήστος Λύτρας. Στις οικογένειές τους εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

— Στις 21 Μάη ένα δυσάρεστο γεγονός συγκλόνισε τη Σκουπιώτικη οικογένεια. Ο μικρός Βαγγελάκης Ζανίκας έφυγε από κοντά μας τόσο άδικα και τόσο πρόωρα.

Η Αδελφότητα συμπαραστέκεται στους άτυχους γονείς με βαριά αισθητικά συμπτώματα.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Βάγια Κων. Πεταλά πέτυχε στη Σχολή Χημικών Πάτρας.

— Η Νεκταρία Πρωτονοταρίου (εγγονή του μπαρμπα-Νώντα - Ράπη) πέτυχε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλεως.

— Η Βασιλική Μάνου (εγγονή του Γιάννη Ζανίκα) πέτυχε στην Παιδαγωγική Ιωαννίνων.

Τους ευχόμεστε επιτυχίες σε όλη τους τη ζωή.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛ/ΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΚΟΥΠΙΑΣ

Αποτελεί πλέον κατάκτηση της του σε διάφορα ζητήματα του Πολιτιστικού Συλλόγου η δυνατότητα του να οργανώνει εκδηλώσεις με μαζικότητα και πλατύ περιεχόμενο από τη μία και από την άλλη να παρεμβαίνει αποφασιστικά στο χώρο της Σκούπας και να πρωτοεισιστικά σε επίπεδο πολιτικό, πολιτιστικό και διεκδίκησης τοπικών προβλημάτων.

Σ' αυτά τα πλαίσια έγιναν στις 11.8.85 οι αρχαιρεσίες στον Πολιτιστικό Σύλλογο Σκούπας, που έληξαν το καινούργιο Δ.Σ., που στην πρώτη συνεδρίασή του (16.8.85) συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Λύτρας Κώστας

του Σωκράτη. Αντιπρόεδρος:

Κωσταγιάννης Θεοφάνης του

Δημητ. Γραμματέας: Καραγι-

ώργος Χρήστος. Ταμίας: Γάλ-

λιος Κώστας του Γεωργίου. Έ-

φορος Εκδηλώσεων: Ράπτης Η-

λίας. Μέλη: Τζαρής Κώστας

του Δημητ. Διαπάτη Φρειδερί-

κη του Γερασίου.

Στη συνεδρίασή του αυτή το

Δ.Σ. εκτιμώντας την αναγκαιό-

τητα οργανωμένης παρουσίας

του προς τα έξω και παρέμβα-

σης του σε διάφορα ζητήματα για λόγους αποτελεσματικότητας δράσης, συγκρότησε μια σειρά επιτροπές, που προγραμματίζουν και ελέγχουν τη δουλειά που γίνεται στα ανάλογα τμήματα, με την ευθύνη πάντα του Δ.Σ. Τέτοιες ομάδες δουλειάς, είναι:

1. Ομάδα δουλειάς Θεατρικού.

2. Ομάδα δουλειάς Χορευτικού.

3. Ομάδα δουλειάς Μουσικού.

Παρ' όλες τις έγγραφες δυσκολίες που παρουσιάζει η λειτουργία μουσικού τμήματος, φέτος πιστεύουμε να προχωρήσουμε στη δόμησή του και πιθανότατα το καλοκαίρι το μουσικό θα μπο-

ρεί να παρουσιάσει τη δουλειά του.

Ακόμη προβλέπεται η συγκρό-

τηση όποιων άλλων ομάδων δου-

λειάς θα χριθούν απαραίτητες.

Αυτά για τους στόχους και τη

λειτουργία του Πολιτιστικού

Συλλόγου Σκούπας.

Μπορούμε να πληροφορησου-

με τα μέλη του Πολιτιστικού

Συλλόγου Σκούπας και τους κα-

τοίκους της περιοχής, ότι ο Σύλ-

λος μέχρι το τέλος '85 έχει

προγραμματίσει μερικές εκδρο-

μές δωρεάν. Αυτές είναι:

1. Χαράδρα του Βέικου.
2. Μετέωρα (Καλαμπάκα).
3. Κέρκυρα.

(ΣΚΟΥΠΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ)

Ένα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι του χωριού είναι το θέμα του φάλη, που όπως φαίνεται λύση δεν βρίσκεται. Εμείς ως ευχηθήμα- πως θα βρεθεί μια κάποια λογική λύση στο καυτό αυτό πρόβλημα.

Τελικά άρχισαν οι εργασίες στο δρόμο Αγίου Αθανασίου - Αγίου Νικολάου. Στην τοποθεσία (Γκαλτερίμι) έγινε άλλος ένας θρύλος. Πιστεύουμε ότι όλοι ξέρουμε για το θρύλο του ιστορικού γεφυριού της 'Αρτας (ολημερίς το χτίζανε, το θράδυ γκρεμίζονταν... μερικοί στίχοι απ' το θρύλο). Θρύλος γιατί με τις πρώτες βροχές... Πιστεύουμε να ήτανε σωστά τα θεμέλια του πρωτομάστορα και να κρατήσει, όπως κράτησε το γεφύρι της 'Αρτας.